

[Industriministeren]

marts 1983, på lidt længere sigt en lille effektiv nedskrivning af kronen. Vi kommer til det resultat, når vi vejer kurserne på sædvanlig måde, idet nedskrivningen over for tyske mark og dermed en række andre valutaer uden for EMS-systemet vejer tungere end de valutaer i EMS-systemet, som blev nedskrevet over for kronen. Jeg må derfor tilbagevise kritik af, at regeringen skulle have revalueret eller have opskrevet kronen.

Fru Janne Normann omtalte det ønskelige i at få etableret overskudsdelingsordninger. Det er vi enige om, men uenigheden består i, at fru Janne Normann ønsker obligatoriske ordninger, medens regeringen og regeringspartierne ønsker frivillige. Jeg mener ud fra mine iagttagelser rundt omkring i landet, at flertallet af medarbejdere er indstillet på, at det skal være frivillige ordninger.

Fru Janne Normann var også ubetinget utilfreds med afsnittet vedrørende u-landshjælpen i redegørelsen. Desværre må jeg nok konstatere, at vi to ikke kan blive helt enige på dette punkt, men jeg vil dog gerne have lov til at sige, at der er jo ingen mening i at fortsætte med at give statslån til de allerfattigste lande, for de allerfattigste lande har ingen jordisk mulighed for nogen sinde at betale renter eller afdrag på disse statslån. Men det betyder ikke, at hjælpen skal ophøre. Det er stadig væk således, at disse fattige lande skal have hjælp, men de skal bare have det i form af bistandshjælp og ikke i form af kommercielle kreditter eller noget andet tilsvarende. Jeg har da forstået, at der fortsat er et flertal her i tinget for, at man skal bevare denne form for hjælp til de allerfattigste lande, og jeg kan kun takke hr. Kelm-Hansen for hans uddybning. Jeg har ingen bemærkninger hertil. Jeg skal love at holde mig i kontakt med udenrigsministeriet vedrørende dette emne.

Hr. Rahbæk Møller manglede i redegørelsen nogle bemærkninger om hensynet til de mange tusinde mennesker, som arbejder rundt omkring i dansk industri. Alt, hvad regeringen foretager sig, sker netop for at sikre beskæftigelsen i industrien og for at øge beskæftigelsen og for at øge trykningen for alle private ansatte i industrien og også i det øvrige erhvervsliv. Det er jo hundredtusindvis af familier, vi taler om her, og de har trofast og loyalt igennem hele tilværelsen ydet en indsats netop i kraft af, at de er etablere-

de og engagerede i det private afsnit af samfundet. Regeringen og regeringspartierne og et flertal her i tinget arbejder målbevidst for at sikre, at de private, produktive arbejdspladser kan overleve. Det gør vi af mange grunde, fordi det er nødvendigt med en øget produktion og en øget eksport, hvis vi nogen sinde skal komme ud af vore vanskeligheder, men det gør vi da naturligvis også for, at disse hundredtusindvis af mennesker kan få en betrygget tilværelse. Det kan de ikke få, hvis ikke virksomhederne er stærke nok til at give dem den nødvendige og påkrævede tryk.

Det er ikke sådan, at nogle af de øvrige ordførere har nævnt dette forhold i deres indlæg, og det er heller ikke nævnt i redegørelsen, men jeg tager mig den frihed her til sidst at sige, at dette hensyn har ligget bag alle de indlæg, jeg har hørt i denne debat, og det har også ligget bag indholdet i den industripolitiske redegørelse, som jeg på regeringens vegne har afleveret her til Folketinget, og som har dannet grundlag for denne diskussion.

Erling Jensen (S):

Industriministerens partifælle hr. Collet sagde, at på visse områder var erhvervsfremmeordningerne uhensigtsmæssige. Når man læser industriministerens redegørelse, får man den opfattelse, at de fungerer, som de skal. De er med andre ord hensigtsmæssige. Jeg vil godt lige have afklaret denne meningsforskel mellem de to herrer, sådan at vi kan blive helt enige om, at vi taler om nogle for nærværende hensigtsmæssige erhvervsfremmeordninger. For nu ikke at nogen skal gå den ene vej og andre den anden, er jeg helt indforstået med at koncentrere mig om de ordninger, som har rent udviklingsmæssig baggrund, og som er skabt af industriministeriet som erhvervsfremmeordninger for at udvikle etableringer og udvikle teknologi, produkter og eksport.

Industriministeren nævnte i sit indlæg nu, at det, der var meningen med industripolitikken, var at skabe vækst. På den baggrund kan det være rigtigt at sige, at inden for de sidste par dage har Håndværksrådet markeret, at de ordninger, som specielt henvender sig til håndværket og den mindre industri – teknologiorordningerne, produktudviklingsord-